

Ústav autorského práva, práv průmyslových a práva soutěžního PRÁVNICKÉ FAKULTY UNIVERZITY KARLOVY

116 40 Praha 1, nám. Curieových 7, telefon (+420) 221 005 111

Institute of Copyright, Industrial
Property Rights and Competition Law
of the Law Faculty
of Charles University

Institut für Urheberrecht,
gewerbliche Schutzrechte
und Wettbewerbsrecht
der Karls-Universität

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

- Autor diplomové práce:** Tomáš Mudra
Název diplomové práce: Aktuální otázky autorského práva EU: proměny autorského práva v informační společnosti
Rozsah práce: 134 stran, 118 stran vlastního textu
Datum odevzdání práce: červenec 2015
Vedoucí diplomové práce: Doc. JUDr. Pavel Svoboda, DEA, Ph.D.
Oponent diplomové práce: JUDr. Tomáš Dobřichovský, Ph.D.

Název práce „*Aktuální otázky autorského práva EU: proměny autorského práva v informační společnosti*“ evokuje ambiciózní rozsah, neboť se netýká ničeho menšího, než komplexní revize autorského práva EU ve vazbě na fenomén tzv. informační společnosti. Netřeba zdůrazňovat, že autorské právo EU představuje značně obsáhlý korpus právních norem, obsažený nejen v příslušných směrnících, nýbrž také ve stále se rozvíjející judikatuře ESD. To samo o sobě klade zvýšené nároky na výběr metody vymezení „aktuálních otázek“, tedy partií autorského práva EU, jež by mělo být předmětem analýzy z hlediska revize. Jednou cestou je určení problémových okruhů samostatně najmě s odkazem na identifikované praktické problémy (např. fungování kolektivní správy v digitálním věku, (ne)odpovědnost poskytovatelů služeb informační společnosti) anebo se opřít o formálnější vymezení s odkazem na aktivity příslušných institucí. Diplomant si zvolil cestu druhou a aktuální otázky autorského práva EU, jimiž se hodlá materiálně zabývat, vymezil okruhem poslední, nedávno skončené veřejné konzultace k revizi autorského práva na půdě Komise (viz odkaz na straně 7 práce).

Sledujíc toto vymezení zkoumané materie, ve čtyřech kapitolách (vedle úvodu a závěru) se nejdříve zabývá úvodním exkursem do evropského autorského práva, kde neopomíná ani nutný kompromis mezi kontinentálním autorským právem a přístupem systému copyright, jak se projevuje již v řadě formulací směrnic, viz třeba vymezení autora či absence úpravy osobnostních práv (kapitola 1). Pokračuje kapitolou 2 nazvanou obecně teritorialita autorských práv a jejich harmonizace v EU, kde se věnuje zásadní problematice originality autorských děl, rozhodnému právu pro zásahy do autorského práva na internetu a zvláště pro uživatelskou veřejnost důležitým výjimkám a omezením

z práva autorského, kterým ostatně určuje i samostatnou kapitolu 3, proti čemuž nelze nic namítat. V kapitole 4 se pak zabývá některými „novými“ druhům užití (např. linking), uživateli generovanému obsahu a vlastnictvím digitálního obsahu.

Diplomant postupuje v zásadě tím způsobem, že po nástinu zkoumaného problému poskytuje základní informaci o stávající právní úpravě a judikatuře ESD, spolu s možnými východisky dalšího postupu, přičemž bere v potaz výsledky veřejné konzultace u Komise. Tento postup na diplomanta klade poměrně značné nároky, neboť se musí orientovat v různorodých otázkách autorského práva, nikoliv jen v jednom dílčím aspektu, jak tomu obvykle u diplomových prací z oboru autorských práv bývá. Byť tento postup může vést k paušalizaci, na druhé straně vede ke komplexnímu pohledu na věc a k dobré orientaci v autorském právu jako celku – a to diplomant nepochybně prokazuje a může tak do budoucna z tohoto základu vycházet.

Struktura a systematika práce odpovídá materii, určené diplomantem odkazem na zmíněnou veřejnou konzultaci Komise. Nicméně, tento přístup vyvolává pochybnosti, zda by práce neměla obsahovat i jiná ožehavá témata, jako je již uváděná problematika fungování kolektivní správy v digitálním věku, (ne)odpovědnosti poskytovatelů služeb informační společnosti) nebo smluvních vztahů (transfer autorských práv?) atp.

O řadě analyzovaných problémů a diplomantových komentářů lze jistě diskutovat, nicméně to by již přesahovalo rámec tohoto posudku.

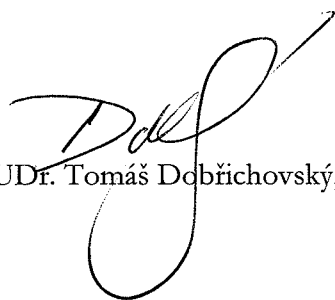
Za všechny možno vybrat např. navýsost podstatnou problematiku originality autorských děl (str. 29 práce). Autor zde sice správně uvádí, že dochází k harmonizaci skrze judikaturu ESD, nicméně jednak by zde bylo vhodné uvádět vedle kauzy *Infopaq* také např. věci ESD *BSA v. Ministerstvo kultury* C-393/09, *Football Dataco* C-604/10 či *Painer* C-145/10, a jednak se opomíjí zhodnocení role ESD. ESD zde totiž povýtce, při absenci harmonizace originality autorského díla ve směrnících (ta je provedena jenom pro počítačové programy, autorské databáze a fotografie) rozhoduje tak, že stanovuje kritéria originality pro všechna autorská díla a to použitím právě kritérií určených ve směrnících výslovně jen pro některá specifická autorská díla. Konfliktní dopad do právního prostředí např. českého autorského zákona s vysokým standardem kritérií originality je nasnadě. V tomto směru je možná až příliš korektní označovat roli ESD pouze jako „aktivní“, nýbrž spíše „aktivistickou“.

Po formální stránce práce nevykazuje vážných závad. Zvláště je třeba ocenit práci s rozsáhlými prameny, ať již jde o literaturu či judikaturu.

Vzhledem k uvedenému možno práci doporučit k obhajobě. Otázkami k obhajobě budiž kritéria originality autorských děl dle českého autorského zákona v kontextu recentní judikatury ESD a dále

úvahy de lege ferenda stran (ne)odpovědnosti poskytovatelů služeb informační společnosti dle evropského komunitárního práva.

V Praze dne 22. září 2015

JUDr. Tomáš Dobřichovský, Ph.D.